

Kedves testvéreim!

Egy egyébként nagyon komoly hitű és igen áldott egyházi intézetvezető lelkész amikor már idősebb volt és a munkatársai közt talált olyanokat, akik nagyon jók voltak, akkor azokról aranyos meggyőződéssel egy idő után azt mondta: sajnos ő nem lelki ember. Pedig valójában csak féltékeny volt.

Ez jutott eszembe most a felkészülésemnél, amikor én magam is elsőre azt gondoltam Sámsonról: na, ez a fickó nem volt egy lelki ember. Remélem, hogy ez nem csak egy szárnalmas figyelemelterelés rólam, és nem annak a reménye, hogy azt, aki legalább a verekedésben jó volt, még azt is leszóljam, mintha én bármiben is vittem volna valamire.

Szóval szerintem ez a Sámson nem volt egy lelki ember. De hát akkor miért foglalkozik vele a Biblia, miért tartották fontosnak az ő életét és történeteit leírni és Izráel bírói közé besorolni? Ez a fickó soha sem tanult a hibáiból, nem tudunk arról, hogy mély hite lett volna, állandóan az indulatai, érzései vezették, az ölés ment neki talán egyedül remekül. Elrettentő példaként akarják talán elénk állítani? Olyanokból találni rengeteget, kár lenne ennyi lapot a Bibliából rá pazarolni. Miért írnak róla?

Nos, azért, mert abban a korban, amikor a filiszteusok és a zsidók közt a kapcsolat egyre szorosabb lett, és a határok kezdtek elmosódni, mert a zsidók félelemből nem mertek elhatárolódni, nos ebben a korban Sámson éket vert a filiszteusok és a zsidó közt. Elmérgeztette a kapcsolatukat. Messze nem voltak hatalmas katonai eredményei ahhoz képest, amit más igazi bírák felmutattak, akik tízezrekkel, százezrekkel vívtak eredményes harcot. Magához képest persze elképesztő dolog, hogy százakat akár egyedül is agyon tudott csapni, de külpolitikailag ennek nem volt súlya. Mégis, az ő élete sajátos szerepet kapott abban, hogy a népüket, kultúrájukat, hitüket, elveiket feladó zsidókat felébressze, hogy a másik kultúrájú pogány néppel való együttélés azt eredményezte, hogy lassan asszimilálódtak a zsidók, lemondtak arról, hogy vállalják, kik is ők. Márpedig ők Isten választott népe voltak. Eredetileg. De a túlélési taktikájukkal, azzal, hogy már nem is kiáltottak a bajban Istenhez, csak szociológiailag, politikailag, vagy modern kifejezéssel pszichológiailag orvosolták, oda jutottak, hogy a népnek meg voltak számlálva a napjai. És ekkor ez a buta, agresszív izráelita állandóan konfliktusba keveredik a filiszteusokkal, és ezt a beolvadási folyamatot végig akadályozza.

Mókás dolog, hogy bár egyfelől a különleges képességei hozták őt ilyen helyzetbe, de más felől éppen az igényesség teljes hiánya, vagyis a fogyatékoságok, a fegyelmetlenség, öntörvényűség, bosszúálló természet, titoktartás hiánya, nőügyek lettek Isten kezében, vagy legalábbis Isten megengedő akarata által ehhez eszközök.

Isten sajátos humora, hogy az ő ügye érdekében nem egyszer a butákat, a nem lelki embereket, a fogyatékosokat, a tehetségteleneket, az alkalmatlanokat, vagy alkalmatlannak tűnőket használja fel. Sámson egy olyan korban élt, amikor a sok okos, a sok hívő, a sok józan ember mind csak annyit tudott bölcselkedni, hogy a legjobb jóban lenni a filiszteusokkal, mert különben végünk. Nem mertek abba belegondolni, hogy Isten népeként ez kevés, és abba sem, hogy ezzel az utódaiknak mennyivel nehezebb lesz majd. Ezt a gondolkodásmódot a magyar történelemből is jól ismerjük. Az örök túlélést, és a csodálkozást, amikor végül meg kell fizetni ennek az árát és a nép vesztesen jön ki.

Tatabánya-Óvárosi Református Gyülekezet

Hamar László lelkész

Elhangzott 2023. szeptember 10-én.

A jelenlegi Európai kultúra is ezt erőlteti, az értelmes konfrontációk helyett mindenkivel jóban akar lenni, egyre több tabutémája van, noha büszke a demokráciájára, egyre inkább úgy gondolja: ha magunkat másokra erőltetjük, az bűn, de ha mások magukat ránk erőltetik, az különleges kegyelemben való megmártózás.

Mit is mondott Jézus erről a fajta hitről, amikor az övéi mindenkivel jóban vannak és karakterüket veszítik? Azt, hogy olyanok, mint az ízetlenné vált só, ami már csak arra jó, hogy kidobják. Röviden, tömören ennyit mondott Jézus az ilyen követőiről.

De érdemes abba is belegondolnunk, hogy keresztyénekként a teológiánkat hogy feladtuk. Az egyház, az intézményes egyházak például annyira kiszolgáltatottá tették magukat politikai erőknek, hogy ma már nincs senki, aki nem azt mondaná, hogy az elmúlt közel másfél évtized egyházbarát kormányzati politikája inkább csak gyengítette az egyházakat és nem erősítette. Ez nem a Fidesz hibája volt. Ez a mi hibánk volt, hogy úgy fogadtunk el mindenféle támogatásokat, hogy közben nem erősödött az egyház. Senki nem tiltotta, de amikor a hívek rájöttek, hogy rengeteg pénzt kaphat az egyház kívülről, akkor azt mondták, hogy majd ők bolondok lesznek nagyot adakozni. Többek közt így jutottunk el ahhoz a helyzethez, hogy több száz református gyülekezet éves költségvetése nem éri el az 5 millió Ft-ot, vagyis egy 4 tagú család éves költségvetését. Kiszolgáltatottá tettük magunkat politikai és gazdasági erőknek. Ennek nagyon komoly börtje lesz. Aztán kiszolgáltatottá tettük magunkat lélek turkászoknak. Nekem magamnak is van ilyen végzettségem, hiszen kórházi lelkipásztor vagyok, tehát nem azt fájlalom, hogy miért járnak emberek mindeféle terápiákra, hanem azt, hogy miért nem járnak hitéleti terápiára is? Egykor a zsidók eljutottak oda, hogy már nem is imádkoztak Istenhez a bajok miatt, nem tartottak bűnvallást sem, hanem szépen ráálltak a túlélésre, arra, hogy mindenkinek legyen valamennyi haszna a helyzeten. Csakhogy ez kevés, sőt egy teológiai professzoromat idézve: ez nulla. Ezt ő akkor mondta, amikor azt tanította nekünk, hogy a kegyelmet, Isten kegyelmét meghirdetni csak a lelkész, vagy a hittestvér tudja, a pszichológus, pszichiáter, a mentálhigiénés szakember, a terapeuta nem tudja. Amit a lélekgyógyászok a bűnös embernek terápiát adnak, azok jók lehetnek az ok-okozatok feltárásában, vagy életútvezetésben, de a feloldozásban legfeljebb annyit tudnak csak mondani: nem a te hibád. Egy gyülekezeti tagunk mérgesen meg is kérdezte ezt egyszer, hogy ha minden amerikai filmben a deviáns fiatalok felé ez a lélekgyógyászok nagy üzenete, akkor mégis kinek a hibája az, hogy a deviáns fiatalok önzők, agresszívek, antiszociálisak, felelőtlenek, haszonlesők, önsajnáltatók, stb. Szóval a lélek gyógyítása isteni rendbe illeszkedés nélkül és az ő kegyelme nélkül bizonyos tekintetben nulla.

Egy szó, mint száz: nem az a baj, hogy az ember-ember szinten a lélek tudományában nagyot fejlődünk, sőt ez jó, hanem az, hogy hívő emberekként ezt úgy vettük át, mint ha ez pótolná az Isten-ember kapcsolatot, annak áldásait, vagy átkát.

Mivé fajult a jó eladhatóság kedvéért a 3 keresztyén nagyünnepünk, a karácsony, a húsvét és a pünkösd? Felvettünk mindenféle pogány szokásokat, s közben már mikroszkóppal kell keresnünk, hogy mi az egyházi élő hagyomány. Nincsenek hitvallásaink, nincs elhatárolódás, nincs bűnvallás, nincs imaélet, nincs hitközösség, csak beleolvadás van egy egyre gazdagodó világba, amelyik olyan gazdag, hogy kényelmesen élhet. Csak éppen ezzel életképtelenné vált. Még az utódok száma is csökken ebben a társadalomban. Itt nincs hovatartozás, itt nincs olyan, hogy én Isten népének tagja vagyok, hogy Isten gyermeke

Tatabánya-Óvárosi Református Gyülekezet

Hamar László lelkész

Elhangzott 2023. szeptember 10-én.

vagyok. Itt az van, hogy én én vagyok, mármint én az vagyok, aminek gondolom magam, és ehhez vágjanak jó arcot a többiek. A hülyeségnek ezen a fokán már legszívesebben azt üzenném ezeknek az embereknek, akiket teljesen a saját érzéseik és gondolataik vezetnek mindenféle kontroll nélkül, hogy nem az a baj, hogy beszélsz, hanem az, hogy hallak.

Testvéreim! Isten arra tanít minket, hogy nem együtt élni kell megtanulnia Isten népének mindenkivel, hanem várni az Úr szabadítását és elvégezni azt, amivel ő megbízott.

Isten közelségében lehet az ember csak hívő. Isten népe mégis milyen jót, milyen áldást, milyen sorsának jobbrafordulását várja akkor, ha közben Istennel nem törődik, tőle távol él, arccal tőle elfordulva, viszont annál inkább mások felé fordulva? Jézus egykor felkereste az embereket, és akik ezt a közösséget vállalták vele és engedték, hogy az ő erőterében formálódjanak, azoknak életre szóló életváltása lett. Ezt nem lehetett felváltani mással. Ma sem. Hiszen ma is olyan társadalomban élünk, ahol nincsen szilárd támpont, csak egyre öntörvényűbb és egyre istentelenebb lesz minden? Megtartatás és megváltás csak Istennél van.

Testvéreim! Ez az eltérés a pogány gondolkodásúaktól jó másság. Ez a másság, amire Isten minket hív ez az, aminek az a lényege, hogy a sötét világban csillagként ragyogjunk.

Gyáva népnek nincs hazája. Ha a keresztyénségünk abból fog állni, hogy örökké túléljünk, mindenkivel békében legyünk, a pogányokat ne misszionáljuk, akkor ez nem Isten népe, hanem a bolondok gyülekezete. Isten őrizzen attól, hogy ez a fajta egyház, vagy gyülekezet milliós nagyságrendűvé váljon napjainkban! Isten őrizzen attól, hogy olyan egyáltalán nem lelki emberek, mint Putyin, vagy akár Schwarzenegger több és értelmesebb üzeneteket tudjanak felmutatni az ötleetlen és elbutult embereknek, mint amennyit az értelmeseknek kellene, vagy akár Isten népének, vagy az ő vezetőiknek kellene. Félek tőle, hogy olyan korban élünk, amikor a teológiai krónikák lassan már celebeket és pojacákat fognak felmutatni, mint akik több eredményt értek el Isten népének felrázásában, mint a hivatalos egyházak. Mert azok a hülyeségeikkel legalább felráznak némelyeket. De mi van, ha az egyházban viszont csak az altatás megy? Lassan már csak Sámsonok lesznek az Isten népének vezetői, bírái.

Testvéreim! Isten népe vagyunk Itt Tatabányán is. Isten erre hívott minket. El ne linkeskedjük ezt! Máskülönben egy feledhető kor feledhető gyermekei leszünk csupán, hitéletünk-teológiai meggyőződésünk ide-vagy oda.

Nekünk ragyognunk kell. Világítani. Szeretni. Hinni. Megváltottaknak lenni. Krisztusra emlékeztetőknek lenni. Igent mondani a jóra és nem szégyelleni nemet mondani a rosszra. Küzdenünk kell. Nem Sámson módján, hanem tiszta értelemmel, tiszta lelkiismerettel, isteni bölcsességgel. Ámen.